WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No. 21 25 MEI 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE KNABBEL

JE bent mijn vriendje en je zegt zelf altijd dat je een goed vriendje voor me bent. Maar waarom doe je den zo vaak gemeen tegen mij? O, ik weet heus wel dat je me een paar keer uit de narigheid hebt geholpen. Bijvoorbeeld die keer toen ik in de pindafabriek terecht was gekomen en Donald Duck, die stiekemerd, haast pindakaas van me heeft gemaakt. En vorig jaar Kerstmis, toen Mickey Mouse onze boom heeft omgehakt en mee naar buis heeft genomen om hem als kerstboom te gebruiken. Toen heb jij me uit de klauwen van Pluto gered.
Nu ik arover nadenk, ben je mij zelfs zo vaak te hulp gekomen, dat ik echt niet meer kan tellen hoe vaak. Natuurlijk zal ik dat nooit vergeten, maar ik wil bet nu over iets anders bebben. De manier waarop jij me behandelt, staat me namelijk niet aan!
En er is nog iets: waarom staat er altijd Knabbel an Babbel, als onze namen in DONALD DUCK komen? Waarom kan dat niet BABBEL EN KNABBEL worden? Ik kom in net zoveel verhaaltjes voor als jij en daarom begrijp ik niet waarom jouw naam altijd voorop staat! En daarom ben ik van plan, niet eerder in DONALD DUCK te komen, voor Walt Disney dat heeft veranderd. Ik heb ar genoeg van om altijd op de tweede plaats te komen! En bovendien... als jij nog eens met mij samen in DONALD DUCK wilt komen, dan zul ja toeb beus wat minder gauw driftig moeten worden. Ik waarschuw ja — als je me nog eens aen klap op m'n hoofd geeft, den krijg je er net zo hard een terug. Reken maar!
Ik heb evenveel rechten als jij en van nu af aan ga ik daar rekening mee houden!
Heel erg vriendelijke groetjes van

BABBEL.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

CORA DUYN, ALKMAAR. Ja haar, je hebt het raadseltje goed opgelost. Als je nu de vogeltjes ziet en hoort fluiten, dan kun je haast niet geloven dat sommige het van de winter zo koud hebben gehad, hè? Dag Cora, tot schrijfs!
ELMER BOM, DELFT. Wat leuk, dat je zeilen leert, zeg! Het is er nu de tijd van het jaar voor en ik denk dat je van de zomer wel veel op het water zult zijn. Hebben jullie zelf een boot? En ziet hij ar mooi uit?
LIENEKE BOSCH, VROOMSHOOP. Hoe gaat hat nu met je vriendinnetja Gea? Is ze weer heiemaal beter? Dus jij wacht al vier jaar op een plaatsje in de **Brievenbus.** Dat is wel een heel lange tijd, maar de aanhouder wint, hè?
JOPIE DEIJ, GROEDE. Allemensen, Jopie, twee varkens in da diepvries! Dat is niet mis, zeg! Je mag altijd vragen om een plaatsje in de BRIEVENBUS, boor. Van jongens krijg ik zelden een brief, die zijn dus eerder aan da beurt. Jullie brieven zijn altijd van harte welkom! Schrijf zoveel je maar wilt aan **Danald Duck,** Postbus 782, Amsterdam, of aan **Donald Duck,** Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres en in de linkerbovenhoek: **Oom Donalds Brievenbus.** Dag, tot schrijfs, hoor!

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

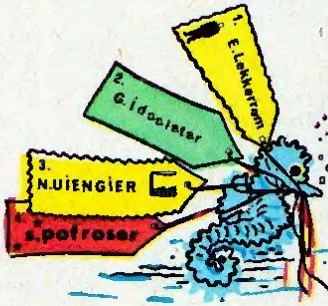

Als je de letters van de vier namen (en bierbij tellen dan ook de voorletters mee) op deze visitekaartjes in een andere volgorde zet, krijg je het beroep van iedere persoon. Om je te helpen, vertellen we je er nog dit bij: No. 1 houdt zich met kleding bezig, nummer 2 met het repareren van buizen, nummer 3 studeerde aan een technische hogeschool en nummer 4 is heel arg geleerd. Nadat je de vier beroepen hebt gevonden, neem je van elk beroep de beginletter en je zet deze in de volgorde 1 t/m 4 achter elkaar. Je krijgt dan een woord dat met rotsen heeft te maken. Schrijf dit woord van vier letters op een briefkaart en stuur die vóór 30 mei 1963, als je in Nederland woont aen **Donald Duck,** Postbus 792, Amsterdam en als je in België woont aan **Donald Duck,** Postbus 2, Antwerpen 19. Vergeet niet, duidelijk je naam en adres op de kaart te vermelden en zet in de linkerbovenhoek „Oplossing 21". Veel succes!

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: een vierkleurenbalpuntpen; derde prijs: tien tafeltennisspellen; vierde prijs: 20 doosjes Donald Duck postpapier.

ONS ZIEKENLIJSTJE

Piet Hendrikse is 16 jaar en hij moet nog een tijdje in bed blijven. Hij spaart foto's van Elvis en Cliff en zou ook graag post krijgen. Zijn adres is: Sanatorium „De Klokkenberg", kamer 36, Breda.

Maatje Poppe is 12 jaar en al een hele tijd ziek. Zij zou dolgraag wat post en kaarten krijgen. Wie stuurt haar iets? Haar adres is: Zeebospitium „Zonneveld", Oostkapelle.

Peter Angku is 8 jaar en hij boudt erg veel van kaarten met bonden of paarden erop. Zijn adres is: Cornelíastichting, Beetsterzwaag. En ja moet van Joukje Aardema de groeten hebben, Peter!

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen van de prijswinnaars van nr. 14:
1e prijs: horloge: Ineke Apol, Hoge Hereweg 42, **Gilmmen.**
2e prijs: vier-kleuren ballpoint: Fr. Doppen, Gebroeklaan 33, **Maastiel.**
3e prijs: tsfeltennisspel: C. Kelder, **Zaandam;** B. Wolken, **Oude Wetering;** G. de Jong, **Ureterp;** J. Soeteman, **Breda;** F. Mariak, **Amsterdam;** J. Boere, **Hnenknap;** R. Schuizeman, **Daeskurg;** E. Wisgerhof, **Voorthuizen;** L. Dybala, **Oost-Sauburg;** J. Braamhorst, **Rotterdam.**
Doosje Donald Duck postpapier: L. Brinkhuis, **Milaan, It.;** J. W. Schuit, **Velp;** R. Cuperus, **Amersfoort;** F. Michel, **Helmond;** J. de Jong, **Schoonebeek;** D. Binsbergen, **Veenendaal;** T. Roelofsen, **De Rijp;** M. Devens, **Maastricht;** E. v. d. Velde, **Heemstede;** S. van Rees, **Wageningen;** M. Hol, **Ben. Leenwen;** W. Kuypers, **Boorsem, Belg.;** H. Plaisir, **Den Haag;** B. Jansen, **Haagkerk;** C. Koppel, **Laren;** L. Simon, **Baardwijk;** P. Wilbers, **Cuyk a.d. Maas;** T. Rodenburg, **Oegstgeest;** M. Schreuder, **Hengela, Gld.;** R. Wols, **Den Helder.**

De oplossing van prijsvraag no. 19 luidt: **ONWEERSBUI.**

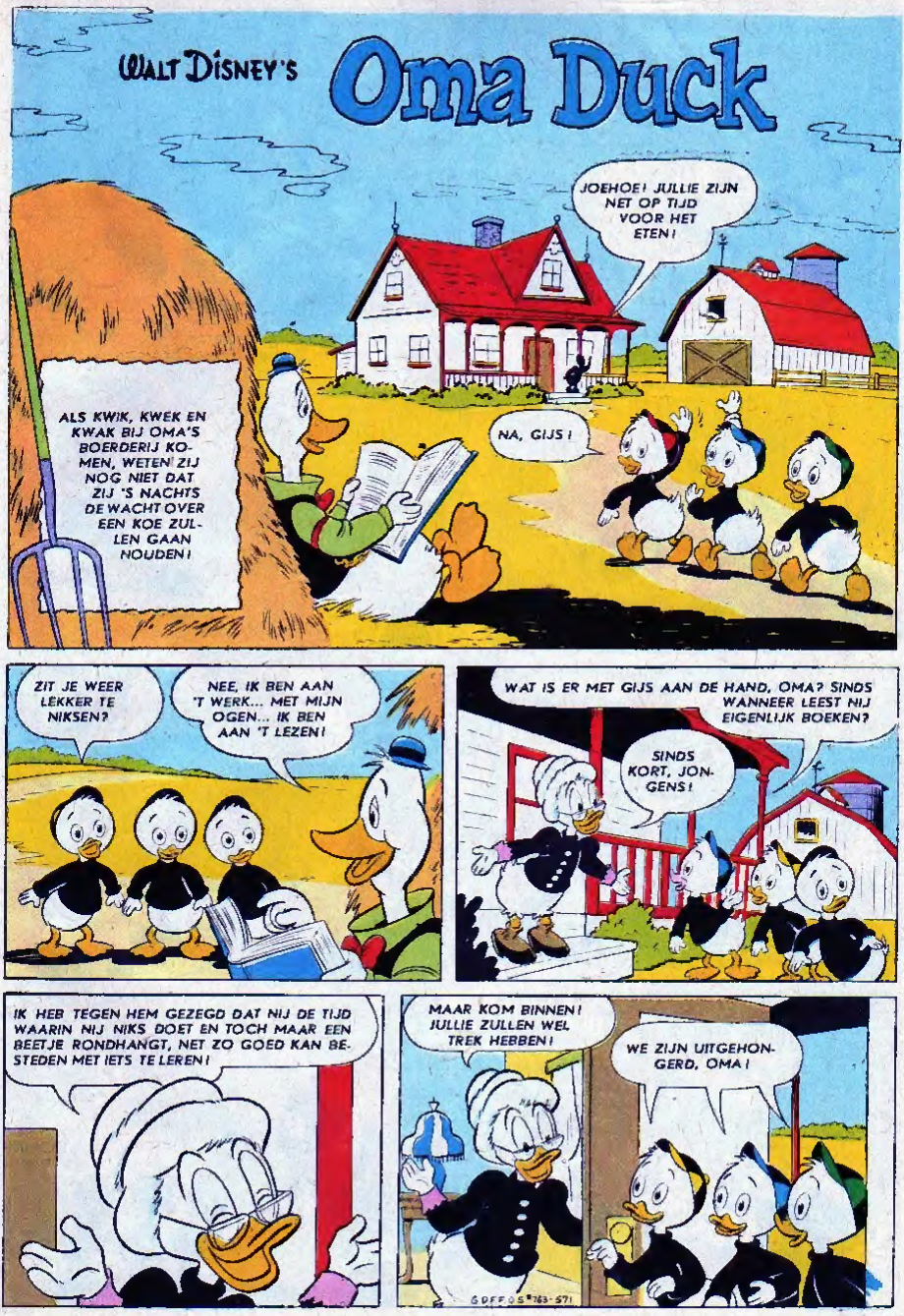
WALT DISNEY'S
Oma Duck
ALS KWIK, KWEK EN KWAK BIJ OMA'S BOERDERIJ KOMEN, WETEN ZIJ NOG NIET DAT ZIJ 'S NACHTS DE WACHT OVER EEN KOE ZULLEN GAAN HOUDEN!
JOEHOE! JULLIE ZIJN NET OP TIJD VOOR HET ETEN!
NA, GIJS!
ZIT JE WEER LEKKER TE NIKSEN?
NEE, IK BEN AAN 'T WERK... MET MIJN OGEN... IK BEN AAN 'T LEZEN!
WAT IS ER MET GIJS AAN DE HAND, OMA? SINDS WANNEER LEEST NIJ EIGENLIJK BOEKEN?
SINDS KORT, JONGENS!
IK HEB TEGEN HEM GEZEGD DAT NIJ DE TIJD WAARIN NIJ NIKS DOET EN TOCH MAAR EEN BEETJE RONDHANGT, NET ZO GOED KAN BESTEDEN MET IETS TE LEREN!
MAAR KOM BINNEN! JULLIE ZULLEN WEL TREK HEBBEN!
WE ZIJN UITGEHONGERD, OMA!
GOFFOS 763-571

ALS JULLIE JE HANDEN GAAN WASSEN, ZAL IK DE TAFEL DEKKEN!
OKIDO!
WAT HEB IK ZIN IN DIE APPEL-TAART!
HEBBEN JULLIE GEZIEN HOE ZORGLIJK OMA ER UITZAG?
JA!
WAAR ZOU ZE OVER PIEKEREN?
ZULLEN WE HET STRAKS VRAGEN?
GOED!
HMM! 'T WAS HEERLIJK!
U KUNT LEK-KER KOKEN, OMA!
HÉ, KIJK EENS WAT VREEMD!
WAT BEDOEL JE DAARMEE?
OMA HEEFT ONS IEDER MAAR EEN HALF GLAS MELK GEGE-VEN!
JA, DA'S WAAR!
VREEMD!
IK HEB GEHOORD WAT JULLIE ZEIDEN EN IK ZAL JULLIE VERTELLEN WAT ER AAN DE HAND IS!
WAT IS ER DAN, OMA?
U KEEK AL ZO ZORGE-LIJK!
BETSIE, MIJN KOE, GEEFT GEEN MELK MEER!
DAT IS NIET ZO MOOI, OMA?
SJONGE!

OF IEMAND MOET HAAR 'S NACHTS MELKEN!
HAAR 'S NACHTS MELKEN?
IK BEN BANG VAN WEL, JONGENS! BETSIE IS EEN BESTE KOE!
?
HMM! IK HEB EEN PLANNETJE, OMA!
EN 'S AVONDS...
WAAR GAAN JULLIE MET DIE DEKENS NAAR TOE?
NAAR DE STAL, GIJS!
WE GAAN DE WACHT HOUDEN OVER BETSIE! OMA DENKT DAT IEMAND HAAR 'S NACHTS STIEKEM MELKT!
?
JA!
WIE ZOU DAT NU KUNNEN DOEN?
DAAR WILLEN...
WE JUIST...
ACHTER KOMEN!
IK ZOU JULLIE WEL WILLEN HELPEN, MAAR IK MOET M'N BOEK NOG UIT-LEZEN!
GEEUW!
IK SLAAP AL!
IK OOK!
EN BETSIE OOK! IK ZAL 'T EERST DE WACHT MOETEN HOUDEN!
ZZZZZZZ

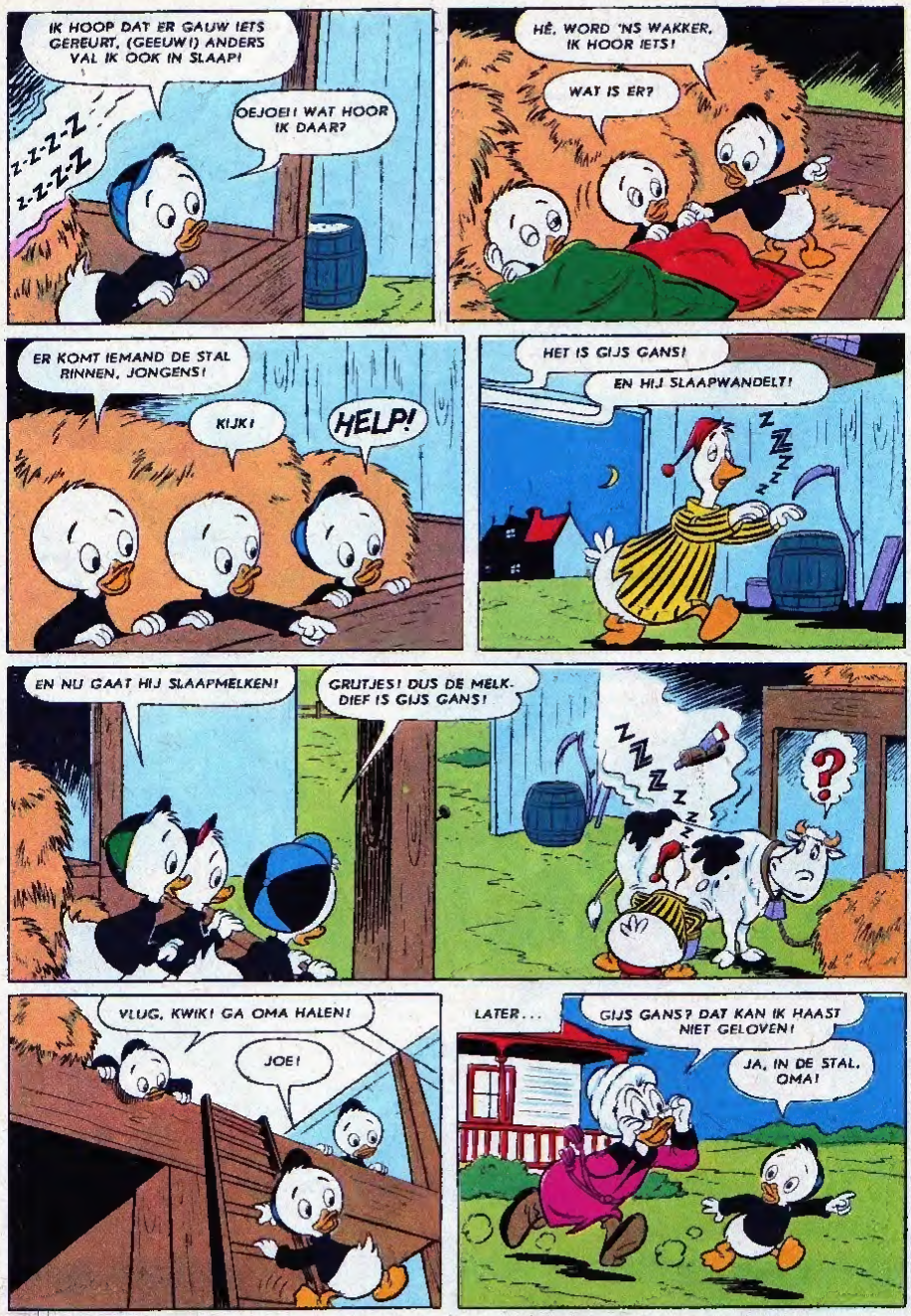
IK HOOP DAT ER GAUW IETS GEBEURT, (GEEUW!) ANDERS VAL IK OOK IN SLAAP!
Z-Z-Z-Z
Z-Z-Z-Z
OEJOE! WAT HOOR IK DAAR?
HÉ, WORD 'NS WAKKER, IK HOOR IETS!
WAT IS ER?
ER KOMT IEMAND DE STAL BINNEN, JONGENS!
KIJK!
HELP!
HET IS GIJS GANS!
EN HIJ SLAAPWANDELT!
Z Z Z Z Z
EN NU GAAT HIJ SLAAPMELKEN!
GRUTJES! DUS DE MELK-DIEF IS GIJS GANS!
Z Z Z Z Z
?
VLUG, KWIK! GA OMA HALEN!
JOE!
LATER...
GIJS GANS? DAT KAN IK HAAST NIET GELOVEN!
JA, IN DE STAL, OMA!

DIE LUILAK WIL NIET EENS WERKEN ALS HIJ WAKKER IS – EN ZOU HIJ DAN IN ZIJN SLAAP INEENS WEL WERKEN?
HET IS HEUS WAAR! KIJK MAAR!

JA, JE HEBT GELIJK, KWIK!
HIJ IS KLAAR MET MELKEN!
ZZZZZ

LIEVE HELP, HIJ GOOIT DE MELK IN DIE OUDE TON! WAAROM ZOU HIJ DAT EIGENLIJK DOEN?
MISSCHIEN GAAT HIJ WEL BOTER MAKEN OF ZO!
DAT IS HET DERDE EMMERTJE MELK AL!
ZZZZZ
SPLETS!

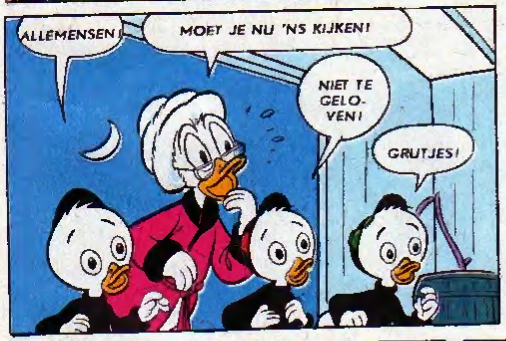
ALLEMENSEN!
MOET JE NU 'NS KIJKEN!
NIET TE GELOVEN!
GRUTJES!

DIE MALLE GIJS GAAT EEN MELKBAD NEMEN!
WAAROM ZOU HIJ DAT DOEN?

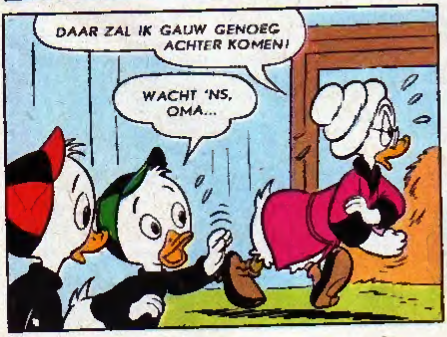
DAAR ZAL IK GAUW GENOEG ACHTER KOMEN!
WACHT 'NS, OMA...

WE HEBBEN WEL EENS GEHOORD DAT JE IEMAND DIE SLAAPWANDELT NOOIT WAKKER MAG MAKEN!
LARIEKOEK!
SPLETS!
ZZZZZ
SPLETS!

HIJ SLAAPWANDELT NIET, HIJ SLAAPBAADT! WORD WAKKER, GIJS!
Z Z Z
SPLETS!
SPLETS!
ZZZZ...O, GOEIEMORGEN, OMA! STAAT HET ONTBIJT AL KLAAR?
DAAR IS HET DE TIJD NOG NIET VOOR! KIJK MAAR 'NS NAAR JEZELF!
GOEIE GRIJTJES! WAT DOE IK IN DEZE TON?
DAT ZOU IK OOK WILLEN WETEN!
?
O, IK DENK, IK WEET...
NOU, VOORUIT, WAT DENK JE EN WAT WEET JE?
(SLIK!) HET KOMT DOOR DAT BOEK DAT IK HEB GELEZEN! DAT GAAT OVER EGYPTE UIT DE OUDHEID EN KEIZERIN CLEOPATRA!
ZO?
EN NU SCHIJNT HET DAT CLEOPATRA MELKBADEN NAM OM MOOIER TE WORDEN!
WAT? KLETSPRAATJES!
NEE, HET IS WAAR! ZE WAS DE MOOISTE VAN HET HELE LAND! IK HEB ZEKER IN M'N SLAAP GEDACHT DAT IK ER OOK KNAPPER VAN ZOU WORDEN!
LIEVE HELP!
MELK ZAL JE NIET VEEL HELPEN, GIJS! HIHI! IK ZOU MAAR GAUW NAAR BED GAAN!
JA, OMA!

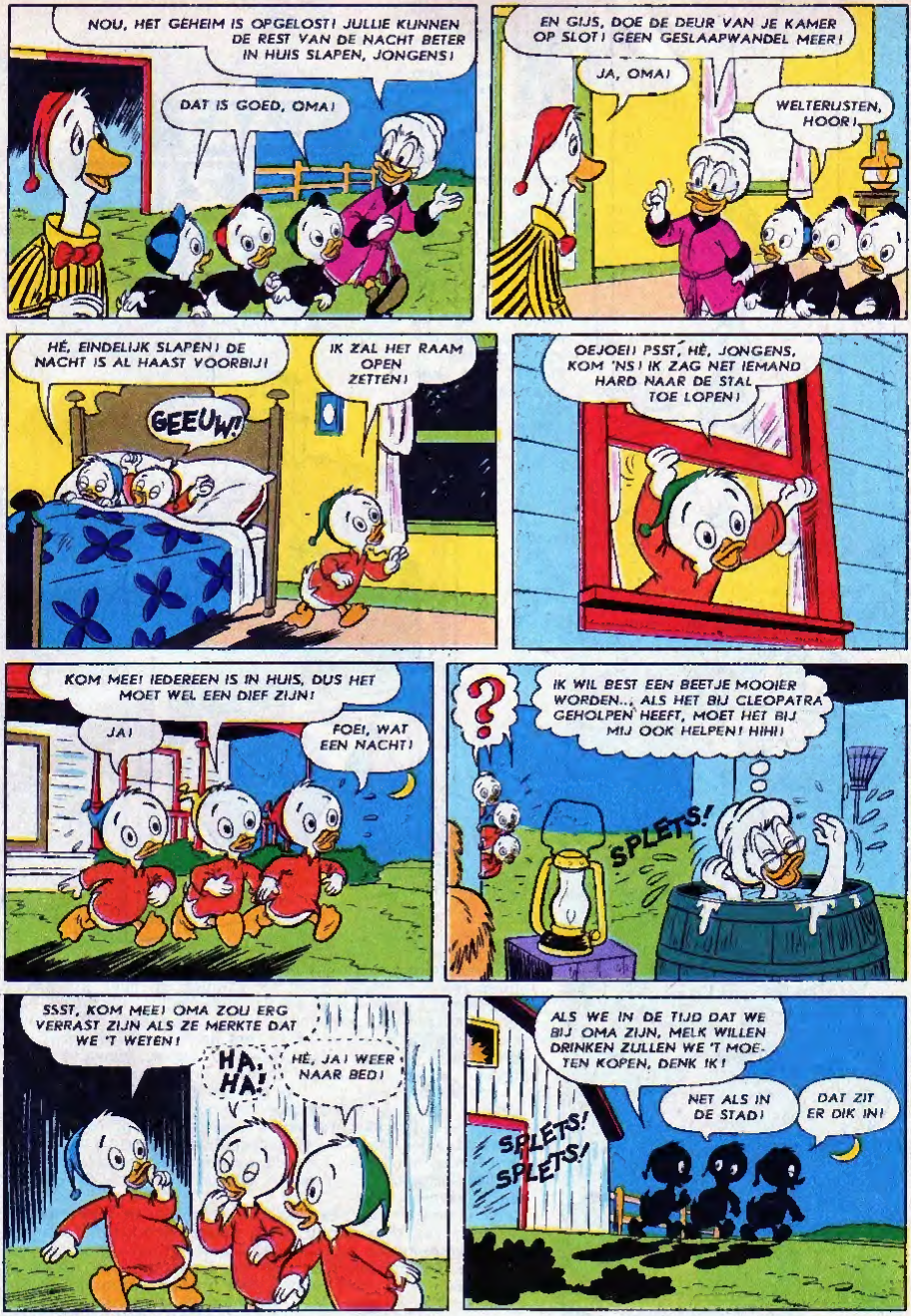
NOU, HET GEHEIM IS OPGELOST! JULLIE KUNNEN DE REST VAN DE NACHT BETER IN HUIS SLAPEN, JONGENS!
DAT IS GOED, OMA!
EN GIJS, DOE DE DEUR VAN JE KAMER OP SLOT! GEEN GESLAAPWANDEL MEER!
JA, OMA!
WELTERUSTEN, HOOR!
HÉ, EINDELIJK SLAPEN! DE NACHT IS AL HAAST VOORBIJ!
GEEUW!
IK ZAL HET RAAM OPEN ZETTEN!
OEJOE!! PSST, HÈ, JONGENS, KOM 'NS! IK ZAG NET IEMAND HARD NAAR DE STAL TOE LOPEN!
KOM MEE! IEDEREEN IS IN HUIS, DUS HET MOET WEL EEN DIEF ZIJN!
JA!
FOEI, WAT EEN NACHT!
IK WIL BEST EEN BEETJE MOOIER WORDEN... ALS HET BIJ CLEOPATRA GEHOLPEN HEEFT, MOET HET BIJ MIJ OOK HELPEN! HIHI!
?
SPLETS!
SSST, KOM MEE! OMA ZOU ERG VERRAST ZIJN ALS ZE MERKTE DAT WE 'T WETEN!
HA, HA!
HÉ, JA! WEER NAAR BED!
ALS WE IN DE TIJD DAT WE BIJ OMA ZIJN, MELK WILLEN DRINKEN ZULLEN WE 'T MOETEN KOPEN, DENK IK!
NET ALS IN DE STAD!
DAT ZIT ER DIK IN!
SPLETS! SPLETS!

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT

MARIONETTENTHEATER

WEET je dat je van een grote stevige doos van karton of golfkarton 'n leuk marionettentheater kunt maken? Laten we samen maar eens aan de slag gaan. In de bodem van de doos, die de voorkant van ons theater wordt, moeten we een opening maken (zie tek. I). Omdat het karton dat we uit deze opening halen, de vloer

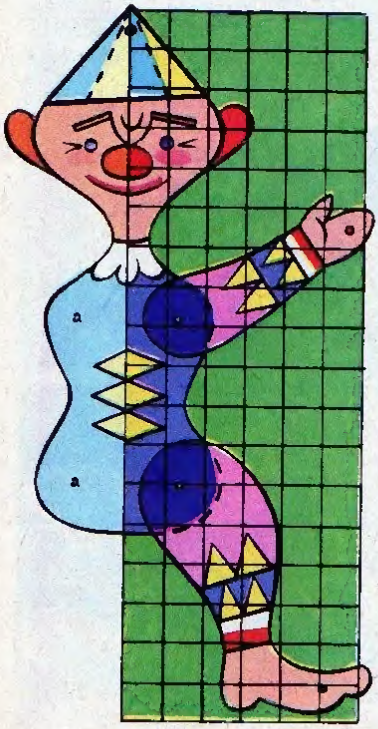

van ons toneel vormt, behoeven we het slechts aan drie zijden los te snijden. Want we kunnen dit deel, als we de boogvormige bovenzijde en de twee rechte zijkanten hebben losgesneden, naar achter omvouwen. Om het vouwen te vergemakkelijken rillen we het karton, met de punt van een schaar of mes, op de vouwlijn. De achterwand en de zijwanden van het toneel maken we van stroken gekleurd of wit karton (zie tek. I), die we met tubelijm of zelfklevend plakband vastzetten. De voorkant van het theater sieren we met gekleurd papier (zie tek. II) of met allerlei leuke plaatjes, die we bijvoorbeeld uit Donald Duck knippen. Boven het toneel kunnen we nog twee harten plakken, die we knippen uit gekleurd karton en beschilderen met plakkaatverf.

Een marionet voor ons theater vinden we in tekening III. De helft van deze figuur is op ruitjes getekend, zodat we hem gemakkelijk op elke gewenste grootte kunnen natekenen. De marionet bestaat uit een romp met hoofd en twee armen en twee benen. We moeten deze delen dus afzonderlijk maken. Met splitpennen bevestigen we de armen en benen draaibaar aan de romp. Om de marionet

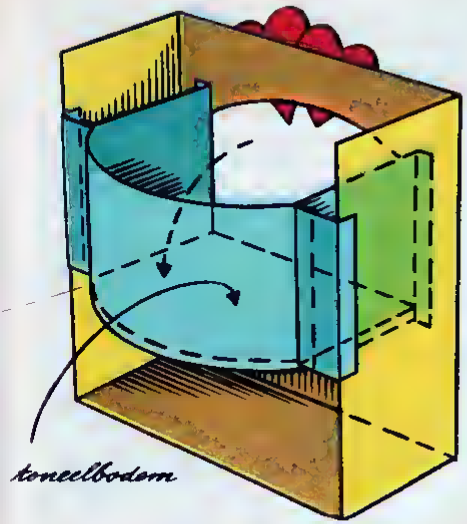

bespeelbaar te maken knopen we aan de uiteinden van de armen en benen en aan de punt van de muts draden (zie tek. IV). De uiteinden van de draden, die aan de armen en benen geknoopt zijn, bevestigen we aan de einden van twee dunne stokjes. De draad die aan de puntmuts geknoopt is, binden we om de middens van deze stokjes (zie tek. II). Op de manier waarop we deze marionet maakten, kunnen we ook poppen naar onze eigen fantasie maken, waarmee we een heel marionettenspel kunnen opvoeren

We kunnen ze vanzelfsprekend ook voorzichtig knippen Om de zeilen tegen water bestand te maken, smeren we ze aan voor- en achterzijde in met olie, vernis of lak Voor de twee driehoekige zeilen knippen we het papier volgens tek C Op de streeplijn wordt het papier weer gevouwen In deze vouw leggen we een draad garen, waarna we de beide helften tegen elkaar lijmen Met de draad garen bevestigen we de driehoekige zeilen aan de voorste mast en de boegspriet De nu nog loshangende punten van deze zeilen zetten we met een

BORSTELSCHIP

ALS je moeder een borstel heeft liggen die ze toch niet meer gebruikt, vraag dan of jij die mag hebben Je zult je afvragen, wat moet ik nu met zo'n oude borstel? We gaan er samen een schip van maken De romp hebben we al, dat is de borstel. De haren laten we eraan zitten, want die zorgen ervoor dat ons schip straks niet kapseist De masten maken we van ronde stokjes, waarvoor we in de borstel twee gaatjes boren Deze gaatjes boren we zo groot, dat de stokjes er met moeite inpassen. We lijmen de masten met watervaste lijm in de gaatjes vast Van twee langwerpige blokjes hout maken we de dekhuizen, die we met spijkertjes op het dek vastzetten. De boegspriet die we eveneens maken van een rond stokje, zetten we met spijkertjes op de voorkant van het dek vast Langs de rand van het dek maken we van spijkertjes en garen een reling (zie tekening A) Voor de vlaggestok op de achterstevan nemen we een grote spijker De twee zeilen knippen we volgens het model dat tek B aangeeft Op de streeplijnen vouwen we het papier strak om De gaatjes waarmee we de zeilen over de masten schuiven, maken we met een holpijpje of iets dergelijks.

draadje aan de voorste mast De vlaggetjes, die we van echte stof maken, bevestigen we aan de masten en aan de vlaggemast Op de toppen van de masten spijkeren we gekleurde houten kraien Met olieverf fleuren we ons schip nog wat op Als deze verf droog is, gaan we proefvaren in de wasteil

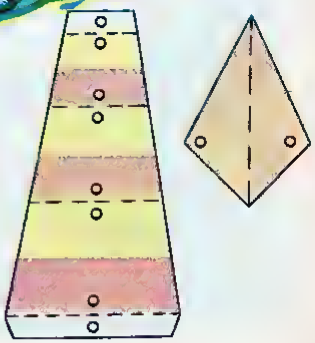

WALT DISNEY'S

Willie Wortel

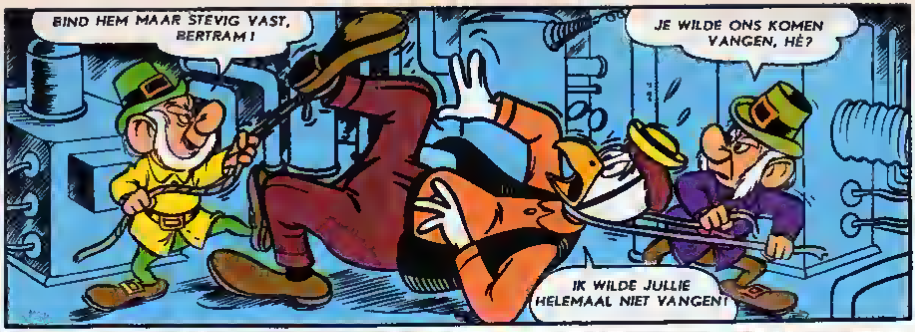
BIND HEM MAAR STEVIG VAST, BERTRAM!
JE WILDE ONS KOMEN VANGEN, HÉ?
IK WILDE JULLIE HELEMAAL NIET VANGEN!

IK KWAM ALLEEN MAAR KIJKEN WAT ER MET DE REKENMACHINE MIS IS!
HIJ IS VAN DIE OUWE DAGOBERT DUCK... DAT IS MIS MET 'M!

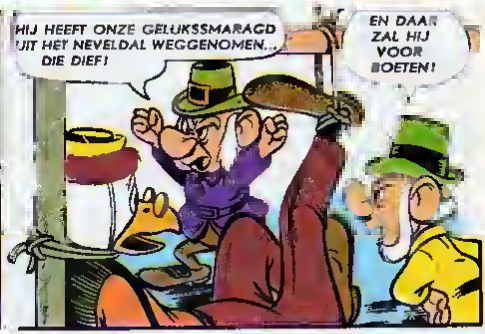
HIJ HEEFT ONZE GELUKSSMARAGD UIT HET NEVELDAL WEGGENOMEN... DIE DIEF!
EN DAAR ZAL HIJ VOOR BOETEN!

MAAR IK HEB ZELF NIETS TE MAKEN MET DIE GESTOLEN GELUKSSMARAGD! EN LATEN JULLIE MIJ DAAR NU OOK VOOR BOETEN?
NOU, DAN HEB JE PECH GEHAD, KNAAP!

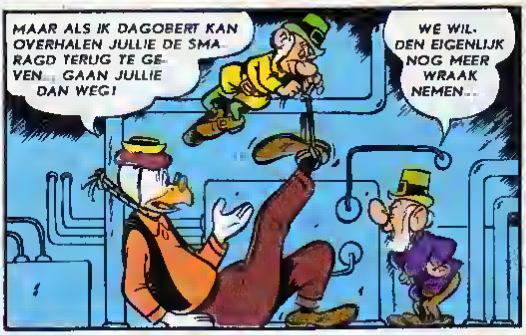
MAAR ALS IK DAGOBERT KAN OVERHALEN JULLIE DE SMARAGD TERUG TE GEVEN... GAAN JULLIE DAN WEG!
WE WILDEN EIGENLIJK NOG MEER WRAAK NEMEN...

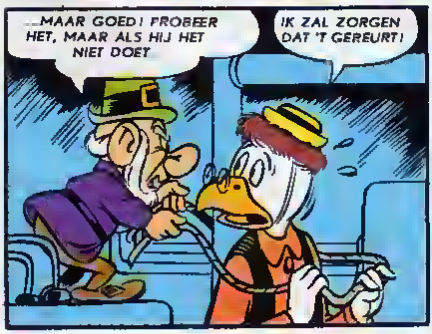
...MAAR GOED! PROBEER HET, MAAR ALS HIJ HET NIET DOET
IK ZAL ZORGEN DAT 'T GEBEURT!

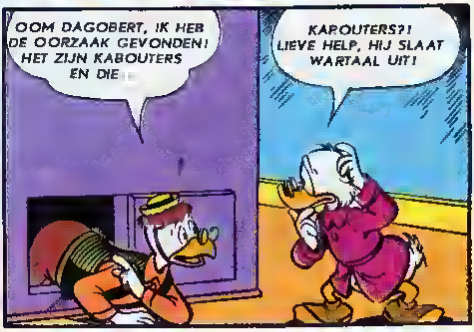
OOM DAGOBERT, IK HEB DE OORZAAK GEVONDEN! HET ZIJN KABOUTERS EN DIE...
KABOUTERS?! LIEVE HELP, HIJ SLAAT WARTAAL UIT!

LAAT IEMAHD ME KOMEH HELPEN! WILLIE HEEFT 'H HERSENSCHUDDING OPGELOPEH!
NEE, HET IS DE WAARHEID! ZE ZEG GEH DAT U HUH GELUKSSMARAGD UIT HET NEVELDAL HEBT WEGGEHOMEN!
WAT? SMARAGD? HEVELDAL? O, WACHT EEHS, DIE SMARAGD HEB IK GEVOHDEH EH JE MAAKT MIJ NIET WIJS DAT DE EIGENAARS KABOUTERS ZIJH!
KLENG!
KRAK! KRAK!
BONG!
KLIK! KLIK! KLIK!
DING! DING!
BING!
BONG!
AU! ALS U HEM HIET TERUGGEEFT, ZULLEN ZE U ALTIJD DWARS BLIJVEH ZITTEH!
ZE DEHKEH ZEKER DAT ZE MIJ KLEIH KUNHEN KRIJGEN, HÉ?
HMMM... OP DEZE STROOK STAAT DAT U MORGEH AL VIJFTIG BILJOEH GULDEH HEBT VERDIEND, OOM DAGOBERT!
KLIK! KLIK! KLIK!
HET ZAL NIET MAKKELIJK ZIJN OM DAT AAH DE LUI VAH DE BELASTING UIT TE LEGGEH! ZIJ GELOVEN VAST OOK NIET IN KABOUTERTJES!
O, HU ZULLEN MIJN REKEHINGEH HOOIT KLOPPEN!
KLIK! KLIK!
ZE KUNHEN HUN SMARAGD KRIJGEH, IK ZAL HEM UIT MIJN BRANDKAST HALEH! ALS ZE MAAR BELOVEN DAT ZE NAAR HUN HEVELDAL TERUGGAAN EH MIJN REKENINGEN MET RUST LATEH!
JULLIE KRIJGEH HEM TERUG, HOOR, JOHGENS!
WAT IK ALLEMAAL HIET MOET MEEMAKEN OM DE RIJKSTE EEHD VAH DE HELE WERELD TE ZIJH!

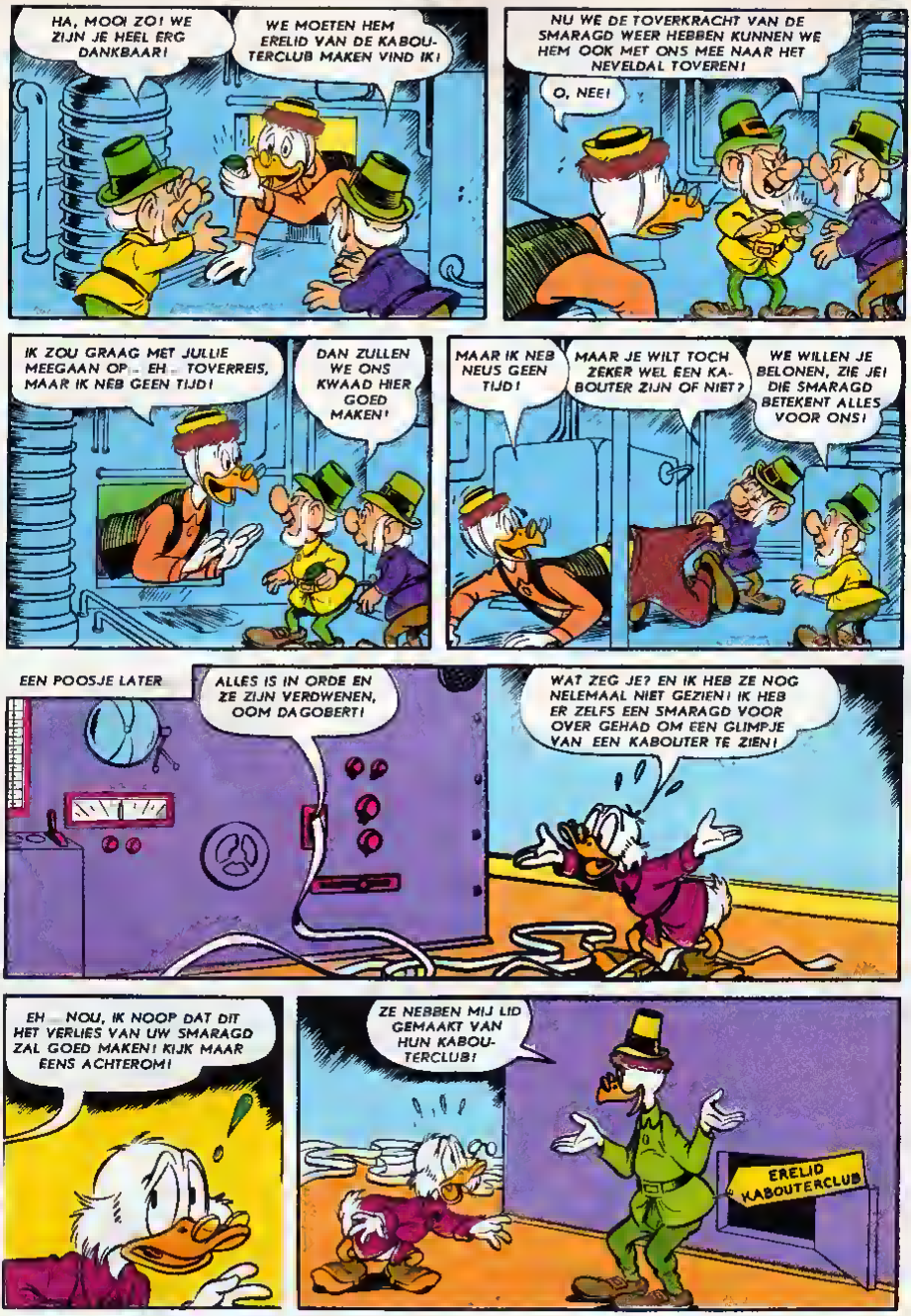
HA, MOOI ZO! WE ZIJN JE HEEL ERG DANKBAAR!
WE MOETEN HEM ERELID VAN DE KABOUTERCLUB MAKEN VIND IK!
NU WE DE TOVERKRACHT VAN DE SMARAGD WEER HEBBEN KUNNEN WE HEM OOK MET ONS MEE NAAR HET NEVELDAL TOVEREN!
O, NEE!
IK ZOU GRAAG MET JULLIE MEEGAAN OP... EH... TOVERREIS, MAAR IK HEB GEEN TIJD!
DAN ZULLEN WE ONS KWAAD HIER GOED MAKEN!
MAAR IK HEB NEUS GEEN TIJD!
MAAR JE WILT TOCH ZEKER WEL EEN KABOUTER ZIJN OF NIET?
WE WILLEN JE BELONEN, ZIE JE! DIE SMARAGD BETEKENT ALLES VOOR ONS!
EEN POOSJE LATER
ALLES IS IN ORDE EN ZE ZIJN VERDWENEN, OOM DAGOBERT!
WAT ZEG JE? EN IK HEB ZE NOG NELEMAAL NIET GEZIEN! IK HEB ER ZELFS EEN SMARAGD VOOR OVER GEHAD OM EEN GLIMPJE VAN EEN KABOUTER TE ZIEN!
EH... NOU, IK HOOP DAT DIT HET VERLIES VAN UW SMARAGD ZAL GOED MAKEN! KIJK MAAR EENS ACHTEROM!
ZE HEBBEN MIJ LID GEMAAKT VAN HUN KABOUTERCLUB!
ERELID KABOUTERCLUB

Pipo in het Land van 1001 dag

geschreven door WIM MEULDIJK
met illustraties van JAN WESSELING

WAT ER GEBEURDE

Als Pipo, Mammaloe en Petra in hun woonwagen langs de woestijn reizen, komt er uit dat zandgebied een boodschapper uit het Oosterse stadje Kierewiet naar hen toe. Het is de keihardloper Alitralie, die Pipo's hulp in komt roepen voor akelige toestanden in zijn land. Natuurlijk kan Pipo niet weigeren, ze gaan linksaf en trekken de wijde, gloeiende woestijn in. Als ze zonder water komen te zitten, blijkt het pas hoe handig het is om zo'n hardloper als Alitralie bij je te hebben. Hij rent even naar een bron en komt met kannen water terug. Opgefrist vervolgen ze hun reis naar het geheimzinnige woestijnlandje.

DE SJEIK VERTELT VERDER

NA het eten wassen Mammaloe en Petra de bordjes af en kijken telkens naar buiten. De wagen hobbelt voort door het brokkelige zand, vooraan horen ze Pipo en het ezeltje hijgen en snuiven van het ingespannen trekken en achteraan de wagen horen ze het zachte gezang van Alitralie, die helpt duwen, het is een zware tocht! De zon begint weer moe te worden van het overdreven schijnen en zakt langzaam uit de lucht.
Maar met haar rode avondstralen verlicht zij nog duidelijk de koepeldaken en torentjes van het stadje Kierewiet, het doel van deze moeilijke reis!
Precies op het moment dat de zon verdwijnt, bereikt de woonwagen de stadspoort van Kierewiet, die door twee grote negers met kromzwaarden bewaakt wordt. Zodra zij het gezicht van Alitralie zien, worden die mannen erg vriendelijk en doen de poort wijd open. „Bezoek-oh-bezoek voor da Sjeik!" roept Alitralie tegen een troep bedelaars, die zich op de wagen willen storten. „Van iedereen die het deze gasten lastig maakt, gaat de kop-oh-kop er af! Opzij, maakt ruim baan!" Petra kijkt haar ogen uit, de straatjes waar zij nu doorgaan, zijn zo smal, dat de wagen er maar net door kan, het is passen en meten voor Pipo om zo te sturen, dat ze geen bloembakken en uithangborden meesleuren.
Het laatste eindje naar het paleis loopt Alitralie even vooruit om hun komst te melden en het gevolg is, dat ze met groot eerbetoon worden ontvangen. Dat betekent, dat alle hekken wijd opengezet zijn en er overal buigende dienaren staan als zij het paleis binnenrijden. „Wat een schitterende tuin," zegt Mammaloe. „Allemaal dure bloemetjes! Er zijn overal rijen palmen en rijen zuilen, je kunt niet zien waar de tuin ophoudt en het paleis begint; het is heel knap aangelegd! En wat ruikt het hier lekker naar uitgeperste sinaasappels, zou die sjeik 'n limonadefabriekje hebben?"
„Ssst, Mammaloe," zegt Pipo, „daar komen een paar hoge snuiters aan, die zullen ons wel naar hun baas brengen!"
De twee mannen, die met veel lappen om bun lichaam staan te buigen, hebben niet zulke vriendelijke gezichten! De ene kijkt net of bij een slokje azijn gedronken heeft en de andere ziet er vreselijk verwaand uit. „De naam is kalief Omar," zegt de zure en de trotse man bromt. „Ik ben kalief Kassa, groot is mijn naam! Volgens onze machtige sjeik bent u welkom, volgens ons had hij u beter niet kunnen laten komen,

want lastige bemoeials kunnan we niet gebruiken!"
Pipo's mond wordt zo groot als een vangnetje van verhazing „Sapperdemallemosterdpot!" stamelt hij „Dat klopt niet! Wij zijn gekomen omdat ze ons hier dringend nodig hebben! Er moeten narigheden opgelost worden, zo is dat!"
Kalief Omar begint honend te lachen. „Hoor je dat, Kassa?" roept hij „Die opgevulde bleeknaus uit het westen komt hier eventjes de moeilijkheden oplossen! Alsof hindarlijke indringers verstand hebben van de diepe geheimen uit ons avondland!"
„Ik hoor het," zegt de trotse kalief Kassa „Het is onbegrijpelijk, dat onze sjeik — machtig en wijs is zijn naam — zo stom kan zijn om de hulp in te roepen van zo'n stelletje loslopende zwervers! Schande!"
Mammaloe begint te stampvoeten over zo'n onhartelijke toespraak, maar op hetzelfde ogenblik klinken er drie zware slagen op een gong Bonggg! Bonggg! BONGGG!
Kalief Omar en kalief Kassa trekken nog een vies gezicht naar onze clownsfamilie en verdwijnen dan achter een gordijn. Alitralie komt binnenstuiven, remt knarsend en zegt „Volg-oh-volg mij, vrienden! Zijne doorluchtigheid de sjeik van Kierewiet is gereed om u te ontvangen! Deze-oh-deze kant uit!"
Mammaloe trekt nog even Pipo's dasje recht en fluistert: „Trek je niets aan van die opgelapte treurwilgen, Pipo, ze hebben hier niets te vertellen, de sjeik is de hoofdbaas, dat is duidelijk!" Het volgende ogenblik staan ze midden in een mooie ronde zaal, waar gekleurde lichten schitteren tegen het goudbehang op muren en pilaren. Maar hun aandacht wordt direkt getrokken door een trapje met een aantal zijden kussens erop en een waaier van struisvogelveren erboven. Het is de troon, waarop de machtige sjeik zit. Het is een grote man, gehuid in de fijnste kwaliteit stoffen. Mammaloe ziet het dadelijk. Het gezicht van de machtige heerser kunnen onze vrienden echter niet zien, omdat hij er een waaier voor houdt, dat is een beetje eigenaardig. Er wordt nog een keer op een onzichtbare gong geslagen, waardoor een paar witte duiven uit de kamer opvliegen en de sjeik wijst naar Alitralie en zegt „Hé, joh, hardlopertje, laat mij alleen met bezoekers, ja! Hoepel even op graag!"
Alitralie maakt een buiging en trippelt weg, nu staan Pipo, Mammaloe en Petra alleen tegenover de machtige heerser van het land Kierewiet. Maar inplaats van nu het doel van hun komst te gaan vertellen, doet de sjeik iets eigenaardigs. Achter die waaier begint hij opeens ... te grinniken ... Onze vrienden kijken eerst nog even rond om te zien of het soms muizen zijn, die piepen, maar als het nog harder wordt, merken ze het duidelijk, de sjeik lacht! Pipo begint meteen mee te lachen, want dat is een van zijn liefhebberijen, maar Mammaloe vindt het wel wat griezelig, het kan net zo goed ult-lachen zijn! Ten slotte deden die twee kaliefs daarnet ook al zo onhartelijk!
„Nou meneertje de oosterse vorst!" roept Pipo, „lachen is gezond, haha, je hebt gelijk! Maar als het je even schikt moet je uitleggen, waarom jij zo'n pret hebt!" De sjeik lacht nog harder. „Opietten, jongens!" roept hij, „Nu komt de verrassing, hoor! Kijk dan met al jullie oogjes! Hupla!" De sjeik laat de waaier voor zijn gezicht weg-zakken en tegelijk ... vallen Pipo, Mammaloe en Petra achterover van verbazing! Want de man, die ze daar voor zich zien, dat is ... dat is.. FELICIO!" roepen ze tegelijk!!!... Het duurt wel tien minuten voor onze vrienden van hun eerste verbazing bekomen zijn. Al die tijd staat de sjeik, die Felicio is, te hippen van pret „Hadden jullie niet gedacht, hè!" roept hij, „dat hat dit lijf was, dat op dere troon zat! Als jullie stil zijn zal hij het allemaal lekker duidelijk uitleggen, hoor! Kijk het zit zo, de echte sjeik lykt precies op Felicio met zijn gezicht en ook de wangen en niemand ziet 't verschil van de neus, want ook deze is net eender en toen kwam Felicio op zijn zwerftocht hierlangs en de sjeik ziet hem en laat hem stiekem komen en hij zegt tegen Felicio Wil jij een tijdje mij zijn, want deze hier wil zo graag eens een tijdje met vakantie, maar als het volk dat merkt, maken ze opstand, want ze kunnen mij niet missen, snap je en nou, je weet hoe Felicio is, hij helpt graag en dus heeft hij geruild met de kleren en nu is Felicio dus een tijdje hier de baas over een echt land, maar jongens, oeit, er zijn moeilijkheden, hoor, dat regeren is niet zo gemakkelijk, er worden allerlei dingen gestolen in de nacht en er zijn rare verschijnngen in de lucht en het volk wordt hang en daarom dacht Felicio weet je wat, dit lijf is klein en dom en het kan niets, maar als meneer Popi er was, dan kwam alles wel in de orde, want maneer Popi heeft een denkhoofd, dat gevuld is met hersens en ook Mallemeloesje kan zo lekkar koken van die soep met slurtjes en Felicio vindt het eten in het paleis niet zo lekker, allemaai lriflatjes en daarom zijn jullie zo vreselijk welkom en dit lijf kan wel jubelen van hijdschap en dat gaat hij nu doen ook Hoera, meneer Popi is er! Leve meneer Popi!!"

Volgende week:
GRIEZELS IN DE NACHT!

WALT DISNEY'S
Rakker
MEISJES ZIJN KINDERACHTIGE WEZENS!
LIEVE HELP! DAT IS DIE NARE BUURJOHGEH WEER!
WAT EEH LEF OM MIJH ZUSJES ACHTERHA TE ZITTEN!
IK ZAL HEM WEL EVEHTJES WEGJAGEH!
MAAK DAT JE WEGKOMT, ANDERS ZAL IK JE IN JE STAART BIJTEN!
MAAK JE NIET DIK, RAKKER! HET WAS EEH GRAPJE!
BEDAHKT, RAKKER!
O, HET WAS HIETS!
IK HEB ANDERS LIEVER NIET DAT JE VECHT, RAKKER, MAAR IH DIT GEVAL ZOU IK HETZELFDE HEBBEH GE DAAN HOOR!
JE BENT MIJN FLINKE KLEIHE HELPER!
KLEIN?

AL SPEEL IK NOG ZULKE GROTE DINGEN KLAAR, TOCH BLIJF IK ALTIJD MAAR KLEIN!
IK WIL VOOR MOEDER GEEN KLEINE HELPER ZIJN, MAAR 'N GROTE!
ZE IS NET BEZIG HET WEEKRANTSOEN AAN KLUIVEN OP TE BERGEN!
LAAT MIJ DAT MAAR DOEN!
ZO'N DIEPE KUIL HEEFT ZE NOG NOOIT GEZIEN!
JE BENT EEN ECHTE KLEINE NIJVERE BIJ, RAKKER! NU ZAL IK HET HOK SCHOON GAAN MAKEN!
KLEINE NIJVERE BIJ?!
BLIJF MAAR, MOEDER, DAT KAN IK OOK WEL DOEN!
WEG MET DIE AF GEKLOVEN BENEN EN DIE OUWE SLOF!

NU MOET IK HET HOK NOG AANVEGEN! EN DAT VALT HEUS NIET MEE, WANT IK HEB MAAR EEN KLEIN VEGERTJE!
NU DE ROMMEL NOG EVEN WEGGOOIEN!
OEPS! NU HAD IK BIJNA DIE SLOF DOOR DAT GAT GESCHOVEN EN DAT DOET EEN GROTE HELPER NIET!
DAT DING HOORT IN DE VUIL-NISBAK THUIS!
IK BEN KLAAR, MOEDER! WAT VINDT U VAN ME?
JE BENT EEN HEEL GOED HULPJE, RAKKER!
NU ZEI ZE WEER HULPJE! DAARUIT VOLGT DUS DAT ZE NOG GROTERE DINGEN VAN ME VERWACHT!
ALS GROTE HELPER BEN IK EEN MISLUKKELING!
IK BEGRIJP ER NIETS VAN, HELEMAAL NIETS!

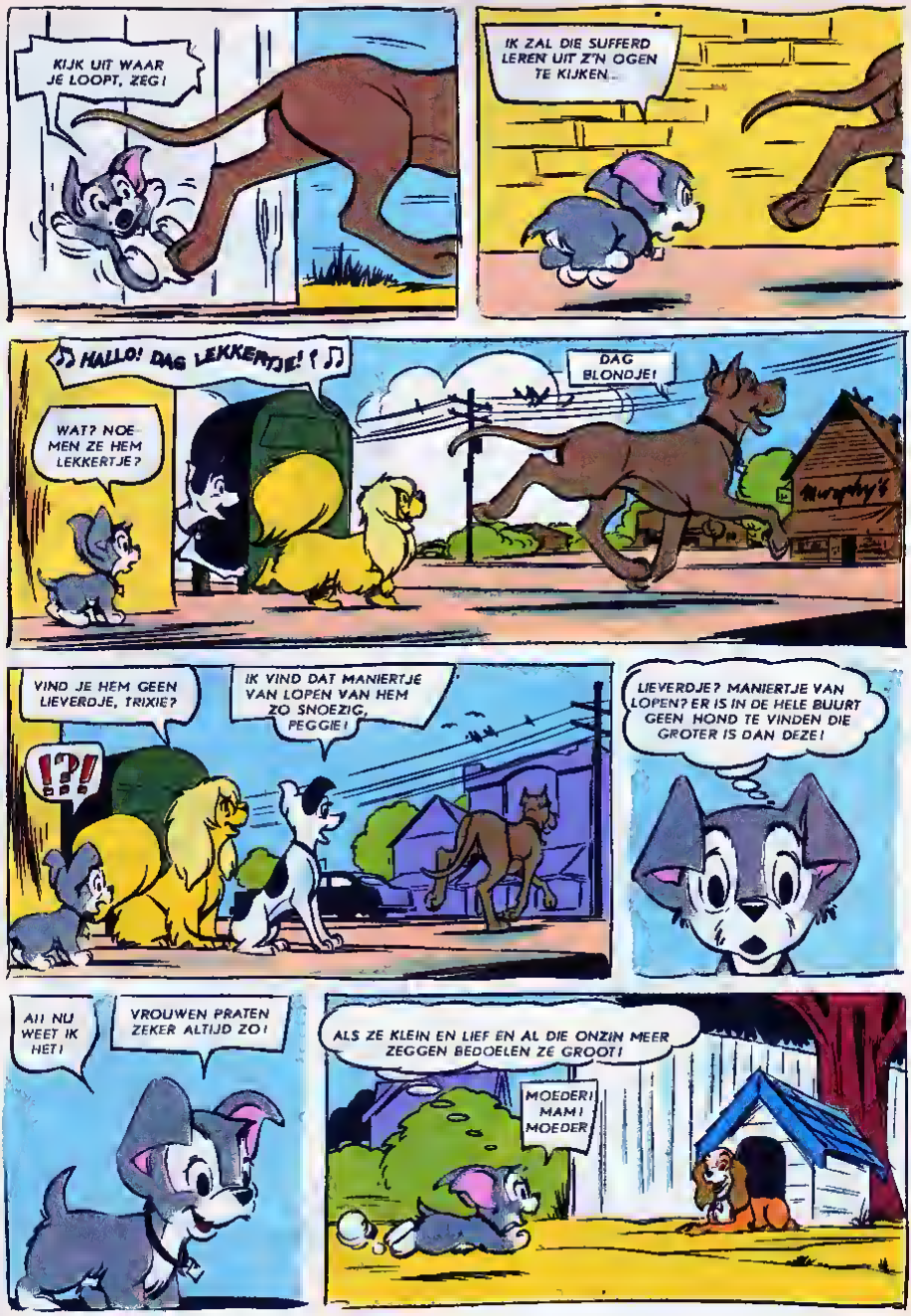
KIJK UIT WAAR JE LOOPT, ZEG!
IK ZAL DIE SUFFERD LEREN UIT Z'N OGEN TE KIJKEN...
♫ HALLO! DAG LEKKERTJE! ♫
DAG BLONDJE!
WAT? NOEMEN ZE HEM LEKKERTJE?
VIND JE HEM GEEN LIEVERDJE, TRIXIE?
IK VIND DAT MANIERTJE VAN LOPEN VAN HEM ZO SNOEZIG, PEGGIE!
!?!
LIEVERDJE? MANIERTJE VAN LOPEN? ER IS IN DE HELE BUURT GEEN HOND TE VINDEN DIE GROTER IS DAN DEZE!
AH NU WEET IK HET!
VROUWEN PRATEN ZEKER ALTIJD ZO!
ALS ZE KLEIN EN LIEF EN AL DIE ONZIN MEER ZEGGEN BEDOELEN ZE GROOT!
MOEDER! MAM! MOEDER

WAAR HEB IK DÁT OPEENS AAN TE DANKEN?
NU WEET IK HOE FIJN U HET VINDT DAT IK U HEB GEHOLPEN!
OCH, SNOEPERDJE! HEB IK MIJN LIEVE KLEINE HULPJE NIET GENOEG GEPREZEN?
OH... EH... JUIST WEL, MOEDER!
IK KAN TOCH NOG STEEDS NIET HELEMAAL AAN DIE VROUWENPRAAT WENNEN, AL WEET IK NU DAT...
DAG ALLEMAAL!
DAG VADER! BENT U GEZELLIG OP VISITE GEWEEST?
JA, HOOR! MAAR IK BEN BLIJ DAT IK THUIS BEN!
HÉ WAAR IS MN SLOF? DAAR KAUW IK ALTIJD OP!
LIEVE HELP!
IK GA HEM AL HALEN!
HIJ HEEFT ME EEN BEETJE TE IJVERIG GEHOLPEN BIJ HET SCHOONMAKEN VAN HET HOK!
O!
BEDANKT, RAKKER! AAN JOU HEB IK EEN GROTE HULP!
HA, IK HEB HET DE HELE TIJD GEWETEN MAAR HET IS FIJN OM HET TE HOREN!
?

In een afgelegen, moerassig gedeelte van Opper-Galilea, in het noorden van Israël, stichtte in 1882 een groepje pioniers een kleine nederzetting. De omstandigheden waren zeer ongunstig, de bodem was onvruchtbaar en het gehied was slechts te bereiken via een paar smalle, gevaarlijke voetpaden. De mensen die deze plek tot verblijfplaats kozen, noemden het Rosh Pinna — dat „hoeksteen" betekent — omdat zij hoopten dat dit plekje een mijlpaal in hun leven zou worden. Na vele jaren van hard ploeteren wisten zij da grond toch produktief te makan en tenslotte groeida Rosh Pinna uit tot 'n welvarend dorp met bijna 1000 inwonars. En de smalle voetpaden zijn intussen goed onderhouden autowegen geworden, zodat men gemakkelijk alle kanten uit kan, bijvoorheeld naar da kust van de Middellandse Zee. Ter gelegenheid van het 80-jarig bestaan van Rosh Pinna gaf Israël eind april 1962 daza postzegel uit, die een kijkje in het dorp geeft.

OLOSSING LEGPUZZEL

WELK DIER IS DAT?

EEN NEUSHOORN

AUTO DOOR PIJP OPGESPOORD

Een meneer uit Amsterdam, die vorig jaar zomer zijn vakantie in Frankrijk doorbracht, kwam op een morgen tot de onaangename ontdekking dat zijn auto gestolen was. Er zat tenslotta niets anders op dan per trein naar huis terug te keren. Eerst moest hij daartoe een lange rit per autobus naar het dichtstbijgelegen station maken an daar aangekomen blaek dat de trein die hij hebben moest, pas over enkele uren zou vertrekken. Verveeld slenterde hij over het perron, totdat hij opeens een man zag lopen die zijn pijp rookte.
Hij herinnerde zich nu dat hij zijn pijp in de auto had laten liggen. „Waar mijn pijp is, moet ook mijn auto zijn," redeneerde de slimme Amsterdammar en hij liep zo vlug hij kon naar het voor het station gelegen parkeerterrein. Daar stond indardaad zijn wagen.
Toen was het aan de hand van de pijp nog maar een koud kunstje voor de Franse politie om de dief te arresteren.

ditjes en datjes van Donald Duck

MAKKERTJE PLAKKERTJE

Makkertja Plakkertja ging naar da stad,
Daar kocht hij behangsal, dat kostte hem wat
Zes rollen behangsel met bloemen er op,
't Was prima papier, dus had hij geen strop

Een doosja met plaksel, dat hoorde er bij,
Dat was niet zo duur an dat maakte hem blij
Toen liep hij naar huis en hij ging aan de slag,
Hij werkte heel ijv'rig de rest van de dag

Hij plakte en lijmde 't paplar op de muur
En dat varmoeide hem erg op de duur.
Zijn vrouwtja kwam kijken en bracht hem zijn thee,
Ze prees hem an riep: „O, wat mooi!" Maar o wee,

Klein vrouwtje, dia 't ammertja lijm niet zag staan,
Liep hom-ber-de-bom er pardoes tegen aan
Een plons mat veel spattan, daar zat ze er in,
En Plakkertja schreeuwda „Nu heb je je zin!"

„Verdwijn met ja thee, kom niet meer terug"
Het gilbberig vrouwtje verdween toen maar vlug
Ze kookte een eitja en hakte een koak
En ging nòg een keer bij haar man op bezoek.

't Behangselpapier zat nu mooi op de muur,
En Makkertja Plakkertje kaek niet meer zuur.
„Wat mooi" en „Wat prachtig" riep 't vrouwtje heel blij,
„Als dank krijg ja een haerlijke koak an een ei!"

Bij hun onderzoek naar de raadselachtige ontploffing aan boord van de Dolfijn vinden Brian Harvey en de Conway's tussen een berg oud metaal, toebehorende aan een opkoper in Scherpendam, een pomp met gummislang. In die slang zitten diamanten verborgen. Tijdens hun tocht, terug naar Oosterloo, slaat hun boot om. Schipper Amos, met wie zij naar Engeland zouden terugvaren, komt juist uit de Deense wateren terug. Voor deze de jongelui echter aan boord kan nemen, worden zij opgepikt door de Gull, het schip van Marlow Stratton en De Silva, die verdacht veel belangstelling voor de Dolfijn hadden, zijn ook aan boord. Met de revolver in de hand eist Marlow, de diamanten af te geven.

„JE wilt ze toch nog niets doen?" fluisterde De Silva achter hem.

„Zes..... zeven....." Marlow zweeg plotseling. Iedereen zag opeens de oranjekleurige rook die door de kop van de kajuitstrap naar boven kwam. Beneden liep iemand in paniek rond; direct daarna kwam een man de kajuitstrap oprennen en in een steeds dichter wordende rook verscheen hij hoestend en proestend op de bovenste trede. Hij was klein en mager, met zandkleurig haar en een moedervlek op zijn rechter wang. Hij was de man die Brian en de Conway's het laatst gezien hadden op de boot van Harwich naar Hoek van Holland, de man die getracht had Brian te overrijden.

Hij strompelde naar de schuifdeur en deed hem open. „Rawlings heeft het gedaan!"

hijgde hij. „Hij heeft kans gezien los te komen — hij gooide een brandende vuurpijl naar me toe!"

Marlow zag wit van woede en angst.

„Ik heb gezegd dat je hem streng moest bewaken, Bamber!" schreeuwde hij. „Nu is hij natuurlijk het vooronder uitgekomen!" Marlow verdween snel naar het dek.

De volgende paar minuten waren vol verwarring. De Silva gooide de andere deur van het stuurhuis open en sprong ook op het dek. Jerry zag iamand achter de mast tevoorschijn komen en het volgende ogenblik trof een rokend ding het zeil dat opgerold lag tegen de grote mast en 't schoot door naar Marlow. Oranje rook hing overal rond. Jerry begreep dat nu hun kans gekomen was. Hij schreeuwde iets tegen Brian en samen namen ze Stratton, die nog altijd probeerde het jacht in koers te houden, voor hun rekening. Ze gaven hem een paar flinke opstoppers, zodat hij opzij viel en over de kaartenkist sloeg. Jerry haalde met kracht het roer over. Hoewel de rook het jacht van stuurboord tot bakboord omhulde en de randen van de vaargeul niet meer zichtbaar waren, voelden ze dat de boot zacht de

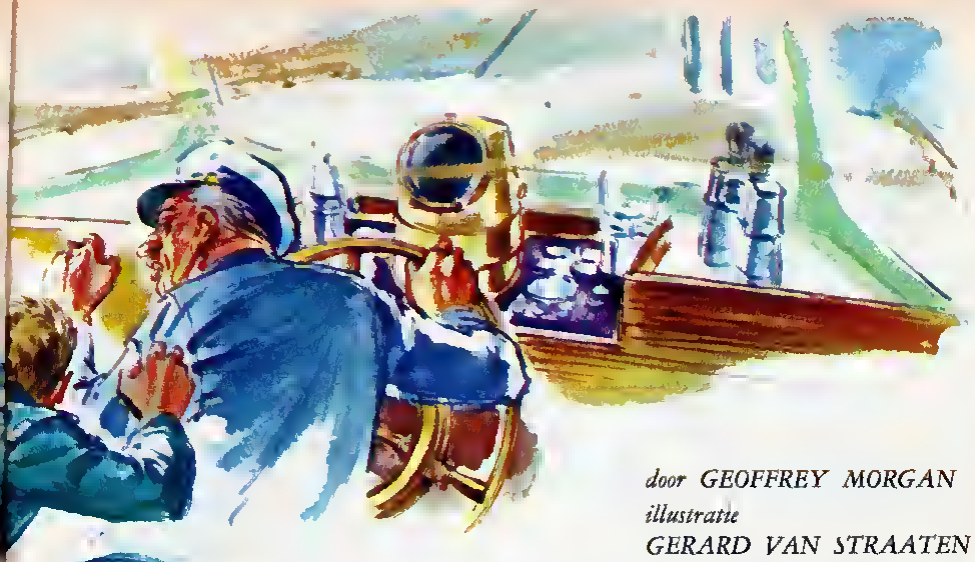

door GEOFFREY MORGAN
illustratie
GERARD VAN STRAATEN

RUMOER OM DE DOLFIJN

grond raakte, terwijl de snelheid minder werd. Even later hoorden ze een luid, schrapend geluid en met een hevige slag kwamen ze tot stilstand. Door de stoot werden ze op de grond gegooid.

Het jacht zat muurvast in het zand en de machines dreven hem er nog verder in. Brian krabbelde overeind, draaide de gastoevoer af en zette de hendel op neutraal.

In die tijd waren Jerry en Jane ook overeind gekomen, ze liepen met z'n drieën het dek op. De rook was wat opgetrokken.

De *Mirelda* was nu vlakbij en Amos herkende hen. Bij het roer stond hij hevig naar hen te zwaaien. Het dek van de *Gull* was ineens vreemd rustig na alle rumoer. Bamber lag tegen de zeereling, hij deed zijn best overeind te komen en wreef versuft over een wond op zijn voorhoofd. Toen het schip op het zand liep, was hij met zijn hoofd tegen een balk geslagen.

Een paar meter verder stonden Marlow en De Silva hulpeloos tot hun oksels in het water, ze waren door de schok overboord geslagen.

Toen de bevrijde gevangenen naar het voordek liepen, kwam er een man de kajuit uit. Langzaam liep hij naar hen toe.

Ze waren er niet op voorbereid dat er nog iets schokkends zou gebeuren, maar toen ze hem herkenden, bleven ze als verstijfd staan.

„Wat — meneer Maitland?"' riep Jane verbaasd uit. „Neem me niet kwalijk dat ik jullie om de tuin heb geleid," zei hij. „Mijn naam is niet Maitland maar Rawlings. Het lijkt wel dat we met elkaar de zaak best hebben opgeknapt; op het goede moment, toen er hulp kwam opdagen hebben we een behoorlijke wanorde gesticht voor die gangsters!" Hij wees op de *Mirelda* die hen nu kon helpen. De boot van Amos lag in dieper water evenwijdig aan de *Gull*.

„Meneer Rawlings?" vroeg Brian aarzelend.

„Om nauwkeurig te zijn: inspecteur Rawlings," glimlachte hij, terwijl hij zijn officiële pas het zien. „Van Scotland Yard."

HET duurde bijna een uur eer de nasleep van die uiterst verwarrende paar minuten in orde gebracht was en er weer regelmaat heerste aan boord. Marlow en De Silva boden geen verdere tegenstand toen ze aan boord van de *Mirelda* werden gehesen, Stratton en Bamber waren nog te veel in de war om iets anders te doen dan de bevelen van de inspecteur te gehoorzamen. Ze werden gehoeid en in het vooronder opgesloten, Perkins, een jongmaatje dat met schipper Amos meegeweest was naar de Deense wateren, bewaakte hen, zittend op de fokkeboom, zodat hij door het open laadluik zijn gerelschap in het vooronder goed in het oog kon houden.

De *Mirelda* was dicht bij het gestrande jacht voor anker gegaan en dadelijk toen de bande opgesloten was, had Rawlings via de radio van de *Mirelda* contact gezocht met de politie in Harlingen. Brian en de Conway's hadden droge kleren aangetrokken en Amos had een dampende pot koffie gezet. Terwijl zij wachtten op de politieboot vertelde de inspecteur op welke manier Brians oom en de *Dolfijn* gebruikt waren om gestolen diamanten uit Engeland te smokkelen.

Het was een knap plan geweest en zonder het te weten had Harry Loader meegespeeld, doordat de *Dolfijn* en de *Gull* naast elkaar hadden gelegen in de haven van Peggleswick.

Marlow, onder de dekmantel van een vrachtdienst op Nederland, bracht gestolen goed, meestal juwelen, naar De Silva die daar verbleef, Stratton, de derde man in deze onderneming, had contacten in de onderwereld, waar hij de gestolen dingen opkocht. Omdat hij onder verdenking stond, werden Marlow en zijn boot goed in het oog gehouden. Toen het bekend werd dat hij weer een reis naar Nederland zou maken, kreeg de havenpolitie opdracht de *Gull* nauwkeurig te doorzoeken. Marlow werd ervan verdacht diamanten, die onlangs waren gestolen bij een juwelierszaak in Hatton Garden, in zijn bezit te hebben. Op de een of andere manier was Marlow gewaarschuwd dat hij verdacht werd en toen hij ontdekte dat Harry Loader naar Oosterloo zou zeilen, drong hij zich aan hem op, met de bedoeling de diamanten ongemerkt ergens in de *Dolfijn* te verbergen en dan Loader

naar Oosterloo te volgen om ze weer op te pikken. Aan boord van de *Gull* werd niets gevonden en Marlow voer naar Nederland. Pas toen de politie van het ongeluk op de *Dolfijn* hoorde en wist dat de *Dolfijn* in Peggleswick naast de *Gull* gelegen had, vermoedde zij hoe Marlow zijn diamanten weggewerkt had.

Meneer Houghton, de zaakwaarnemer van Harry Loader, werd bij de politie geroepen, hij kreeg de instructie het de politie te melden als iemand naar de *Dolfijn* vroeg. Hij vertelde dat Stratton al een bod gedaan had, maar het was niet gelukt de man in Londen op te sporen. Daarom besloot inspecteur Rawlings zelf naar Oosterloo te gaan.

Jane glimlachte verlegen tegen de inspecteur. „U weet wel dat we u eigenlijk verdachten," bekende ze. „We vonden dat u — eh — een beetje vreemd deed voor een verzekeringsagent!" Rawlings grinnikte weer.

„Ik moest mijn identiteit geheim houden en daarom bedacht ik dat smoesje van die verzekering," legde hij uit. „Dan was ik vrij om op de werf te komen en een oogje in het zeil te houden, zonder dat iemand het wist. Ik ging gisteravond terug naar de werf om te zien of er nog iets aan de hand was en dat was mijn ongeluk." Hij zweeg even en ging toen verder. „Ik hield me schuil en wachtte. Marlow kwam er aan en begon de dump te doorzoeken. Ik dacht dat hij alleen was en ik dacht ook dat hij gevonden had, wat we beiden zochten. Ik wou net naar hem toe gaan toen De Silva en Stratton bovenop me sprongen."

„Wij waren er ook," vertelde Jerry. „Zij moeten ons gehoord hebben. We dachten dat u met de auto wegreed en terug ging naar het hotel."

„Ze wilden ook dat jullie dat zouden denken. Stratton reed de wagen. Marlow en De Silva dwongen me naar de *Gull* te gaan. Later pikten ze bij de baven Stratton op." — „Daarom was u niet in het hotel toen wij naar u kwamen vragen," zei Jerry.

„En bent u als gevangene aan boord van de *Gull* gehouden tot wij kwamen? Hoe heeft u dat vuurwerk voor elkaar gekregen?" Jane kon nu glimlachen bij de herinnering daaraan.

„Ik zat in het vooronder vastgebonden," vertelde Rawlings. „Bamber kwam zo nu en dan naar me kijken. Het lukte me los te komen en toen vond ik een kistje noodsignalen. Ik stopte ze onder mijn jas en wachtte op een gelegenheid ze te gebruiken. Bamber kwam weer naar beneden en ik deed net of ik nog stevig vast zat. Later, toen ik door de patrijspoort zag dat ze jullie oppikten na jullie schipbreuk, kwam Bamber weer eens naar me kijken omdat hij bang was dat ik tussenbeide zou kunnen komen. Ik stak een van die dingen aan — je weet wel dat ze 'n geweldige rook ontwikkelen — en goolde die naar hem toe. Nou, de rest weten jullie." Hij keek om en wees op de politieboot van Harlingen die kwam aanvaren om de gangsters over te nemen.

Toen de *Mirelda* die namiddag in Oosterloo voor anker ging, hadden ze de jol op sleeptouw; de boot was volgelopen met water maar verder niet beschadigd, ze hadden hem aan de oostkant van het eiland gevonden. Schipper Amos en een paar leden van zijn bemanning zochten meneer Meersen op, die pas een uur geleden uit Nieuwwouden terug gekomen was. Ze vertelden over de gebeurtenissen van de afgelopen morgen en de scheepsbouwer gaf direct bevel de Gull te bergen.

Schipper Amos nodigde Brian en de Conway's uit op zijn boot te logeren tot de *Dolfijn* weer in orde was. Zij gingen dadelijk op weg naar mevrouw Wesseling om hun rekening te betalen en hun bagage te halen.

Het eerste wat mevrouw Wesseling Brian vertelde toen zij het huis binnen kwamen, was dat er die morgen uit Londen voor hen opgebeld was. „Het was meneer Houghton," zei ze. „Ik moest u een boodschap overbrengen die u wel zou begrijpen. Ik hoop dat dat zo is, want het klonk nogal vreemd."

„Wat was het dan, mevrouw Wesseling?" vroeg Brian. „Dat — dat meneer Maitland okay was en te vertrouwen. Verder niets. Kan dat kloppen?"

Brian kuchte en probeerde ernstig te kijken. „O ja, dat klopt precies," zei hij. „Meneer Maitland heeft dat vanmorgen zelf bevestigd."

EINDE

Wie was MARIJN? Wat is een Lorredraaier?

BEIDEN mensen uit een tijd die voorbij is. Marijn werd in 1666 geboren op het eiland Curaçao, dat in juli 1634 door Johannes van Walbeeck voor de Hollanders in bezit was genomen. Met zijn bootsluit bouwde Van Walbeeck vestingen aan de mooie haven van Curaçao. De voornaamste vestingen werden het Fort Amsterdam en het Waterfort, aan de westelijke zijde, die De Punt heette. Uit deze vestingen groeide een stadje: Willemstad. In Fort Amsterdam werd Marijn de By geboren, toen zijn vader er commandant van de militie was, van de soldaten en de zeelui.

met illustraties van

HANS KRESSE

MARIJN Bij De Lorredraaiers

VOLGENDE WEEK BEGINT DIT NIEUWE VERVOLGVERHAAL geschreven door MIEP DIEKMANN

Op Curaçao werd een levendige handel gedreven, ook... in slaven. Sinds Columbus Amerika had ontdekt, waren er heel wat zeevaarders op uitgetrokken om in opdracht van hun land nieuwe streken te ontdekken in het Caraïbisch gebied, dat in die dagen Het Kraal heette. In al deze nieuw ontdekte gebieden werden handelsposten en nederzettingen opgericht door Spanjaarden, Portugezen, Hollanders, Engelsen, Fransen en Denen. Deze kolonisten hadden werkkrachten nodig om de gewonnen landen te ontginnen; zij zelf waren niet bestand tegen het klimaat. Wat deden ze? Ze haalden slaven uit Afrika. Dit was geen toeval! Hun zeetocht naar Het Kraal leidde immers altijd over de kust van Afrika. Daar kochten de zeevaarders de negers die door de Afrikaanse vorsten in stammenoorlogen krijgsgevangen waren gemaakt. In die tijd werd de slavenhandel als iets heel gewoons en normaals beschouwd. Marijn en zijn zusjes dachten er anders over, en wat de gevolgen hiervan waren, vertelt dit verhaal.

En die lorredraaiers?

Dat waren de schippers die koopwaar en slaven verhandelden tegen een lagere prijs. Ze waren de smokkelaars uit die tijd. Ze „draaiden iedereen een loer", d.w.z. ze behandelden de officiële wetten als „een lor". Vooral door zijn verblijf bij de lorredraaiers, die verachtelijke smokkelaars, leerde Marijn iets meer begrijpen van die moeilijke en harde tijd waarin hij leefde.

Dit jaar is het 100 jaar geleden dat de slavernij in West Indië werd afgeschaft. Daarom werd dit verhaal geschreven. Speciaal voor jullie.

TOM POES en de ZONNEBRIL

OP DE PLEK WAAR DE VREEMDE ZONNEBLOEMEN GROEIDEN, HEEFT TOM POES DE VERDWENEN GOUDSCHAT VAN HEER BOMMELS VADER GEVONDEN.

PAS OP! JULLIE MORSEN ZONNEWIELING! NEEM MEE! IN MIJN BOS GEEN VALSE ZON EN BOZIGHEID!

HEER PEE, DIT IS 'N EERLIJKE NALATENSCHAP VAN MIJN GOEDE VADER EN IK KAN NIET DULDEN DAT U DIE VALS OF BOZIG NOEMT BOVENDIEN IS DIT GEEN ZONNEWIELING, MAAR GOUD EN

KOM NU MEE, HEER OLLIE BOMMELSTEIN WORDT VERKOCHT. WE MOETEN VLUG ZIJN!

ER WAS INDERDAAD GEEN TIJD TE VERLIEZEN OP HET GAZON VAN BOMMELSTEIN HADDEN ZICH REEDS DE KOOPLUSTIGEN VERZAMELD

HOE KOMT HET DAT MENEER BOMMEL ZO PLOTSELING AAN LAGER WAL IS GERAAKT? IK DACHT DAT HIJ GELD GENOEG HAD, WANT Z'N GRUTTERSWAREN BETAALDE HIJ ALTIJD PROMPT OP TIJD.

UIT OUDE DOCUMENTEN IS ONS GEBLEKEN DAT ZIJN VADER HEM EEN GOUDSCHAT HEEFT NAGELATEN HIJ ZEGT DAT HIJ DE ERFENIS NOOIT GEKREGEN HEEFT, MAAR NATUURLIJK MOET HIJ ER TOCH BELASTING OVER BETALEN

DE VERKOPING GAAT BEGINNEN, HEREN. ÉÉN SLOT MET AANPALENDE HEERLIJKHEDEN. WIE BIEDT ER WAT?
TIENDUIZEND DUKATEN!
TIENDUIZEND DUKATEN EN DRIEËNTWINTIG CENT!
PARBLEU! BIEDT U OOK MEE? EN WAAR WILT U DIT SLOT DAN WEL VOOR GEBRUIKEN, ALS IK VRAGEN MAG?
IK WIL ER 'N ZELFBEDIENINGSZAAK VAN MAKEN. DAAR IS DIT GEBOUW HEEL GESCHIKT VOOR, ALS IK WAT WANDJES WEGBREEK EN...
FI DONC! 'N ZELFBEDIENINGSZAAK NAAST MIJN VERFIJNDE WONING? HOE VERZINT GE HET? HIER ZAL IK EEN STOKJE VOOR STEKEN! IK BIED TWAALFDUIZEND DUKATEN!
TERWIJL DE VEILING VAN BOMMELSTEIN IN VOLLE GANG WAS, ZEULDEN HEER BOMMEL EN TOM POES MOEIZAAM MET DE ZWARE SCHATKIST.
GELUKKIG DAT DIE KWADE ZONNEWIELING UIT M'N BOS WORDT WEGGEDRAGEN! NU KAN HET EVENWICHT IN DE NATUUR ZICH WEER HERSTELLEN...
NIET ZO HAASTIG, JONGE VRIEND. DENK TOCH OM MIJN TEER GESTEL!
MAAR WE MOETEN VOORTMAKEN, HEER OLLIE! ZE WACHTEN MET DE VERKOPING HEUS NIET OP ONS!

DIT HAD TOM POES HEEL JUIST OPGEMERKT . . .
DE MARKIES BIEDT TWAALFDUIZEND. WIE BIEDT ER MEER?!
WAAR HEEFT U DIT SLOT EIGENLIJK VOOR NODIG, DE CANTECLER? U HEEFT TOCH ZELF 'N PRETTIGE WONING?
IK WIL NIET GAAN WONEN IN DAT PROTSERIGE BOMMELSTEIN!
NEE, IK WIL DIT HORRIBELE SLOT LATEN AFBREKEN, OPDAT IK M'N FRAAIE ALLEE KAN VERLENGEN. HET WORDT TIJD DAT DIE GROVE SMET OP ONZE VERFIJNDE OMGEVING VERWIJDERD WORDT.
VINDT U OOK NIET?
NEE, DAT VIND IK HELEMAAL NIET! BOMMELSTEIN IS 'N SOLIDE GEBOUW EN IK VIND HET ZONDE OM HET TE LATEN AFBREKEN. HET KAN GEBRUIKT WORDEN ALS GEMEENTE-ARCHIEF. IK BIED DERTIENDUIZEND DUKATEN!
NIEMAND MEER DAN DERTIENDUIZEND? EENMAAL, ANDERMAAL...
IK BIED EEN MILJOEN DUKATEN!
WAT IS DIT?! HOE KOMT U OPEENS AAN DIE GOUDSTUKKEN?
FI DONC! DIT KAN GEEN ZUIVERE KOFFIE ZIJN!
JA HOOR! ZO ZUIVER ALS GOUD! 'T IS DE SCHAT VAN M'N GOEDE VADER!
HM, GEBRUIKELIJK IS HET NIET, MAAR 'N ANDERE OPLOSSING ZIE IK NIET. BIEDT NIEMAND MEER DAN EEN MILJOEN?
MAAR DIT KOMT HEEL ONGELEGEN! HOE MOET HET NU MET DE VERKOPING?
HEEL EENVOUDIG! IK KOOP BOMMELSTEIN VOOR EEN MILJOEN EN DAARMEE HEB IK METEEN MIJN BELASTINGSCHULD VOLDAAN!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Caplaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1963 Walt Disney Productions.

Tim
DAG TIM, GA JE MEE? DIKKIE IS JARIG EN ZIJN ZUS HEEFT EEN HEERLIJKE TAART GEBAKKEN!
MMMMM! NATUURLIJK!
HIER IS HET! SNIF, SNIF, WAT RUIK IK TOCH?
HET FEEST GAAT NIET DOOR! DE HELE TAART IS VERBRAND!
SNIK
SNIK
SNIK
WAT ERG, ZEG!
VERSCHRIKKELIJK
IK HAD ME ER ZO OP VERHEUGD!
WACHT EENS!
ER IS NIETS AAN DE HAND, HOOR..... IK HEB TREETS!!
OCH, ZO'N TAART IS OOK NIET ALLES!
HOE OUD BEN JE NU, DIKKIE?
TREETS!! EN.... IK BEDOEL TIEN ....
MET TREETS EEN REUZE FEEST: JE KUNT IEDEREEN TRACTEREN!
25 ct
Nam
Treets
PINDA
MELKCHOCOLADE